

- Allerede i 1990 oprettes i alt 3.000 ekstra pladser inden for de videregående uddannelser.
- Der er tale om en forbedret udgave af forslaget om ungdomsydelse i forbindelse med beskæftigelsestilbud til unge kontanthjælpsmodtagere.

Disse forbedringer afhjælper dog ikke alle påtrængende mangler i uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen:

- Selv om ungdomsarbejdsløsheden er steget kraftigt i de senere år, er der anvendt færre midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. De nye aftaler sikrer desværre samlet set ikke flere penge til området.
- 3.000 flere pladser i de videregående uddannelser er et stort fremskridt, men der skal findes ca. 9.000 flere pladser i de kommende år, før problemerne er løst.
- Regeringen har ved adskillige lejligheder erklæret sig enig i, at voksen- og efteruddannelsesindsatsen skal forøges med 30.000-50.000 pladser på årsbasis. Alligevel har man skåret ned og har planlagt yderligere nedskæringer i 1991.

I de seneste år har vi oplevet, at ca. 8.000 unge har været afskåret fra at få praktikplads efter efg-basisåret. Med baggrund i det såkaldte teknikerudvalgs rapport igangsættes en bred kampagne for flere praktikpladser. Praktikaftalen betyder, at det nu bliver lovmæssigt bestemt, at alle, der fra 1990 og fremover gennemfører basisåret, skal have tilbudt såkaldt praktikpladskompenserende undervisning, hvis de ikke inden 4 måneder efter afslutning af basisåret selv har kunnet finde en praktikplads.

Der skal samtidig gøres en særlig indsats for dem, der tidligere har gennemført basisåret og stadig mangler praktikplads.

Aftalen om 3.000 flere pladser i år på de videregående uddannelser er et skridt på vejen til en løsning af det problem, at ca. 12.000 unge på grund af adgangsbegrænsningen årligt afskæres fra at begynde en videregående uddannelse.

Gennemførelsen af den forbedrede aftale om den kommunale beskæftigelsesindsats og om ungdomsydelse til unge kontanthjælpsmodta-

gere er også et skridt på vejen, men Socialdemokratiet har aldrig ment og mener stadig ikke, at tilbud om deltidsbeskæftigelse med ungdomsydelse i 5 måneder til unge kontanthjælpsmodtagere hjælper nævneværdigt på de reelle problemer. Det, der først og fremmest er behov for, er at sikre reelle og varige uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder for de unge.

Socialdemokratiet har dog accepteret ungdomsydelsesmodellen, fordi lovforslaget er forbedret i forhold til det oprindelige forslag, og fordi regeringen har accepteret, at der skal skabes sikkerhed for, at de unge efter 5 måneder på ungdomsydelse ikke blot kommer tilbage på kontanthjælp. I forbindelse hermed skal der oprettes flere pladser på produktionsskoler og daghøjskoler.

Endelig er der i forlængelse af Teknikerudvalgets rapport aftalt en omdisponering af de statslige og kommunale midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

De hidtidige kommunale pligtbeløb samles med statsmidlerne i en pulje, hvorfra der ydes tilskud til de enkelte kommuner i forhold til omfanget af den aktiverende indsats.

I forbindelse med ungdomsbeskæftigelsesindsatsen er det imidlertid et afgørende problem, at der kun er tale om omdisponering af eksisterende midler. Selv om der er et påtrængende behov, har regeringen ikke villet afsætte ekstra penge. Tværtimod kan man frygte, at den samlede indsats vil blive mindre.

I 1990 bruger kommunerne og amtskommunerne 360 mio. kr. mere end de 718 mio. kr., de skal afsætte som pligtbeløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Dette merforbrug og de amtskommunale pligtbeløb (ca. 50 mio. kr.) indgår ikke i de nye puljer. Med det pres, der i øvrigt er på den kommunale økonomi, kan det frygtes, at kommunerne får svært ved at opretholde det frivillige merforbrug.

I de seneste år har alle, også regeringen, talt varmt for nødvendigheden af en aktiverende indsats over for de unge i stedet for passiv forsørgelse. Som det fremgår af det følgende, har den førte politik imidlertid været den modsatte.

Socialdemokratiet deler tanken om, at beskæftigelsesprojekter så vidt muligt skal udfø-